

Κυριακή 19η Δεκεμβρίου 2021

Κυριακή πρό τῶν Χριστουγέννων

(Μτθ. α' 1 – 25)

«Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός» (Μτθ. α' 23).

Στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή βλέπουμε τούς αἰῶνες νά γυρίζουν σάν τίς σελίδες στό τεράστιο βιβλίο τοῦ χρόνου. Ὁ χρόνος φυλλομετράει τίς ἐποχές, τίς γενιές καί τίς καταστάσεις καί περιμένει νά κατέβει μέσα του Αὐτός πού τόν δημιούργησε. Τούτη τήν Κυριακή πρίν ἀπό τά Χριστούγεννα ἡ ἀνθρωπότητα ὑποκλίνεται μπροστά στόν Πλάστη της.

Οἱ ἄνθρωποι παραδίδουν τή σκυτάλη τῆς ζωῆς ἀπό γενιά σέ γενιά μέ σκοπό νά δικαιώ-

σουν τήν ὑπαρξή τους. Παλεύουν γιά τήν εὐδαιμονία καί τήν ὀλοκλήρωση, γιά τή δικαιοσύνη καί τήν ἰσορροπία, γιά τήν ἀληθινή ἀγάπη καί τήν ἐσωτερική πληρότητα καί ἀγωνιοῦν πῶς θά τά κατακτήσουν ὅλ' αὐτά. Στό μεγάλο στίβο τῆς ζωῆς ἐναλλάσσονται οἱ γενιές, γιά νά φτάσουν στό τέρμα πού ταυτόχρονα εἶναι καί ἡ ἀρχή, δηλαδή στό Θεό. Ὁ Θεός εἶναι ἡ ἀρχή καί τό τέλος τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό μᾶς διδάσκει ξεκάθαρα τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα.

Ὁ κόσμος σ' αὐτή τή διαδρομή γιά τό ἀναπόφευκτο τέλος ἔχασε πολλές φορές τό δρόμο του καί ἐξακολουθεῖ νά τόν χάνει. Κάθε φορά πού λησμονεῖ τό Θεό, λησμονεῖ καί τό σκοπό του. Κάθε φορά πού χάνει τό Θεό, χάνει αὐτά γιά τά ὁποῖα ἀγωνιᾷ καί ἀγχώνεται. Κάθε φορά πού διώχνει τό Θεό, διώχνει τήν ἀνθρωπιά του καί γίνεται σκληρός καί

ἀπάνθρωπος. Σ' ἓνα τέτοιο κόσμο ζοῦμε σήμερα. Εἴμαστε σέ μία φάση, μέσα στήν αἰώνια σκυταλοδρομία τῶν γενεῶν, πού ἀποτραβηχτήκαμε μακριά ἀπό τόν Πλάστη μας. Ἀποξενωμένοι ἀπό Ἐκεῖνον βιώνουμε τό κακό, πού εἶναι ἡ ἐνσάρκωση τῆς ἀπουσίας Του. Πονᾶμε ἀπό τήν ἀπανθρωπία πού μᾶς περιβάλλει καί μᾶς πληγώνει. Ἀποροῦμε ἀπό τήν κενότητα πού ξεθωριάζει τήν ψυχή μας καί τή σκοτώνει. Ἀναλογιζόμαστε γιά τίς λύσεις στά προβλήματα πού ἐμεῖς δημιουργοῦμε.

Ἡ ἀπάντηση σ' ὅλη αὐτή τή δραματική ἐναλλαγή τῆς ἀποτυχίας εἶναι ἀπλή καί προσωπική. Στήν ἱστορία πρωταγωνιστοῦν πρόσωπα καί ὄχι ἀπρόσωπες μάζες. Οἱ γενιές πού ἔφεραν τό Χριστό στή γῆ ἀποτελοῦνταν ἀπό συγκεκριμένα πρόσωπα. Αὐτά τά πρόσωπα μέ τίς πτώσεις καί τίς ἀναστάσεις τους ἀξιώθηκαν νά γίνουν πρόγονοι καί συγγενεῖς

τοῦ Θεοῦ. Αὐτό εἶναι ἡ λύση καί ἡ ἀπάντηση
 στά μεγάλα θέματα τῆς ἐποχῆς μας. Ὁ καθέ-
 νας καί ἡ καθεμιά ἀπό ἐμᾶς εἴμαστε ἓνα πρό-
 σωπο πού περπατάει στό σύντομο μονοπάτι
 τῆς ζωῆς μέ ἓνα σκοπό. Ὁ σκοπός αὐτός εἶναι
 νά γίνουμε συγγενεῖς κατά σάρκα καί κατά
 πνεῦμα μέ τό Θεό. Μόνον μέσα ἀπό τή συγγέ-
 νεια καί τήν οἰκειότητα μέ τό Χριστό
 μπορούμε νά ἔχουμε οὐσιαστική συμβολή στή
 θετική ἐξέλιξη τοῦ κόσμου.

Ὁ κόσμος θά συνεχίσει νά ταλαιπωρεῖται
 ἀπό τίς πτώσεις του. Οἱ χριστιανοί μέ τήν
 εἰλικρίνεια καί τήν αὐθεντικότητά τους θά πα-
 ραμείνουν τά μοναδικά ἀναχώματα στόν κα-
 τήφορο τοῦ κόσμου. Ἡ ἀληθινή μετάνοια τοῦ
 πιστοῦ, ἡ ἄδολη ἀγάπη πρὸς ὅλους, ἡ θυσια-
 στική προσφορά, ἡ ἀνεπιτήδευτη εὐγένεια, ἡ
 πραγματική σοφία, ἡ ἄκτιστη χάρη τῆς
 προσευχῆς καί τῶν μυστηρίων ἱκανώνουν τόν

πιστό νά δείξει πώς ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἓνα γεγονός μόνο. Εἶναι ὀλόκληρος ὁ σκοπός τῆς ἀνθρωπότητας. Ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ζωή της.

Ὅταν ὁ κόσμος ντυθεῖ μέ τό Σαρκωμένο Χριστό, τότε θά ἔλθει τό πλήρωμά του, θά ὀλοκληρώσει τήν ἱστορία του καί θά φτάσει στόν εὐλογημένο σκοπό του, πού θά εἶναι ἡ ἀρχή τῆς δόξας του. Μακάρι σ' αὐτή τή δόξα νά ἔχουμε συμβάλει ὅλοι μέ τήν προσωπική μας προσπάθεια, γιά νά τήν ἀπολαύσουμε γιά πάντα. Ἀμήν.